

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 17.7.2026
COM(2026) 619 final

2026/0211 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG wat betreft herziene benchmarkwaarden voor de
warmte- en brandstofbenchmarks voor de periode van 2026 tot en met 2030**

{SEC(2026) 616 final} - {SWD(2026) 616 final} - {SWD(2026) 617 final} -
{SWD(2026) 618 final}

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

In overweging 16 van Uitvoeringsverordening (EU) 2026/1412 van de Commissie van 26 juni 2026 tot vaststelling van herziene benchmarkwaarden voor de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de periode van 2026 tot en met 2030¹ heeft de Commissie zich ertoe verbonden om tegelijk met haar voorstel tot herziening van de ETS-richtlijn een afzonderlijk voorstel in te dienen om de aan de hand van de warmte- en brandstofbenchmarks (“fallbackbenchmarks”) bepaalde kosteloze toewijzingen tot 2030 te verhogen, waarbij wordt vermeden dat de verhoging leidt tot de toepassing van de transsectorale correctiefactor.

• Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied en met ander beleid van de Unie

Alle sectoren van de economie moeten bijdragen tot de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen. Dit voorstel heeft betrekking op de kosteloze toewijzingen die worden bepaald aan de hand van de warmte- en brandstofbenchmarks tot 2030 en heeft tot doel de bescherming tegen koolstoflekkage te verbeteren (zonder de toepassing van de transsectorale correctiefactor in gang te zetten) door de overeenkomstige kosteloze toewijzingen voor de periode van 2026 tot en met 2030 te verhogen.

De ingevoerde wijzigingen zullen tot uiting komen in een uitvoeringsverordening van de Commissie tot wijziging van de uitvoeringsverordening van de Commissie tot vaststelling van herziene benchmarkwaarden voor de kosteloze toewijzing van emissierechten, alsook in een besluit van de Commissie tot wijziging van de voorlopige kosteloze toewijzingen die zijn vastgesteld voor de periode 2026-2030.

Dit voorstel heeft uitsluitend betrekking op de toewijzingen die worden bepaald aan de hand van de warmte- en brandstofbenchmarks tot 2030, terwijl alle andere kwesties worden behandeld in het bredere voorstel tot wijziging van de ETS-richtlijn², met inbegrip van regels inzake benchmarkwaarden voor de periode vanaf 2031. In de toelichting bij dat voorstel en de bijbehorende effectbeoordeling³ wordt de bredere context toegelicht.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag voor dit voorstel is dezelfde (artikel 192, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) als voor het ETS-hoofdvoorstel (COM(2026) 616 final), aangezien het betrekking heeft op één element van de algehele herziening.

¹ Uitvoeringsverordening (EU) 2026/1412 van de Commissie van 26 juni 2026 tot vaststelling van herziene benchmarkwaarden voor de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de periode van 2026 tot en met 2030 overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, C/2026/4372 (PB L, 2026/1412, 29.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1412/oj).

² COM(2026) 616 final.

³ SWD(2026) 616 final.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

De kosteloze toewijzing is geharmoniseerd in het EU-ETS en wordt op nationaal niveau beheerd volgens geharmoniseerde Uniebrede regels.

- **Evenredigheid**

Dit voorstel verhoogt bepaalde kosteloze toewijzingen die zijn vastgesteld aan de hand van de fallbackbenchmarks tot 2030. Het gaat niet verder dan wat nodig is om tijdige en doeltreffende steun aan de betrokken sectoren te waarborgen en is zodanig opgezet dat de toepassing van de transsectorale correctiefactor niet in gang wordt gezet, waardoor negatieve herverdelingseffecten op de op basis van de productbenchmarks bepaalde kosteloze toewijzing worden vermeden.

- **Keuze van het instrument**

De doelstellingen van dit voorstel kunnen het best worden verwezenlijkt door middel van een verordening. Dit is het meest geschikte rechtsinstrument om de bestaande ETS-richtlijn te wijzigen wat betreft de regels inzake de actualisering van de benchmarkwaarden, aangezien die waarden niet door de lidstaten hoeven te worden omgezet. Bovendien actualiseert de Commissie de benchmarkwaarden rechtstreeks overeenkomstig de bij artikel 10 bis, lid 2, derde alinea, van de ETS-richtlijn toegekende bevoegdheid.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

In de toelichting bij het voorstel tot wijziging van de ETS-richtlijn⁴ en de bijbehorende effectbeoordeling⁵ wordt de bredere context toegelicht, met inbegrip van de evaluatie achteraf en de controle van de resultaatgerichtheid van de ETS-richtlijn.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft de deskundigengroep inzake kosteloze toewijzing geraadpleegd in verschillende fasen van het proces dat tot de vaststelling van de benchmarkwaarden voor de periode 2026-2030 heeft geleid, en heeft op 5 november 2025, 15 december 2025 en 21 januari 2026 voorlopige resultaten gepresenteerd.

De actualisering van de ETS-benchmarkwaarden voor 2026-2030 was tussen 11 mei en 8 juni 2026 geopend voor feedback van het publiek, waarbij meer dan 400 antwoorden werden ontvangen. Meer dan 50 % van de feedback was afkomstig van bedrijven en 38 % van brancheorganisaties. De meeste feedback had betrekking op de actualisering van de fallbackbenchmarks en werd verzocht om de vaststelling van sectorspecifieke fallbackbenchmarks. Sommige respondenten vroegen om bevriezing van de benchmarks en om meer transparantie. Er waren positieve reacties op de opnemings van indirecte emissies in voorheen uitwisselbare benchmarks, waarbij werd aangedrongen op een snelle vaststelling van de verordening omwille van de duidelijkheid. Tot slot werden voorstellen gedaan voor de invoering van een andere methode, maar die konden niet worden uitgevoerd binnen het bestaande rechtskader van de ETS-richtlijn.

⁴ COM(2026) 616 final.

⁵ SWD(2026) 616 final.

Op 3 juni hield de deskundigengroep twee vergaderingen, een met de lidstaten en een met vertegenwoordigers van de lidstaten en het bedrijfsleven, over de actualisering van de ETS-benchmarkwaarden voor de jaren 2026-2030. De optie van sectorspecifieke fallbackbenchmarks werd aan de lidstaten voorgelegd, waarbij erop werd gewezen dat die de kosteloze toewijzingen tot 2030 onvoldoende zouden verhogen, berekend op basis van fallbackbenchmarks voor sectoren met een verhoogd risico op koolstoflekage als gevolg van de beperkte beschikbaarheid van reductietechnieken en -maatregelen. Dit voorstel voorziet daarom in een aanpassing van het maximale actualiseringspercentage voor de fallbackbenchmark om de kosteloze toewijzing, zoals vastgesteld op basis van de fallbackbenchmarks tot 2030, zoveel mogelijk te verhogen zonder dat dat aanleiding geeft tot de toepassing van de transsectorale correctiefactor die is vastgelegd in overweging 16 van Uitvoeringsverordening (EU) 2026/1412 en op 15 juni 2026 werd goedgekeurd door het Comité klimaatverandering.

- **Effectbeoordeling**

Dit voorstel en het parallelle voorstel van de Commissie tot herziening van de ETS-richtlijn gaan vergezeld van één algemene effectbeoordeling, die op 23 maart 2026 bij de Raad voor regelgevingstoetsing (RSB) is ingediend. In de toelichting bij het voorstel tot herziening van de ETS-richtlijn wordt de bredere context toegelicht. De effectbeoordeling omvat de consistentiecontrole op grond van artikel 6, lid 4, van de Europese klimaatwet, uit hoofde waarvan de Commissie moet beoordelen of eventuele ontwerpmaatregelen of -wetgevingsvoorstellen van de EU stroken met de doelstellingen van de klimaatwet, zoals de EU-doelstelling inzake klimaatneutraliteit.

In bijlage 12 bij de effectbeoordeling is een verbeterde versie van de huidige aanpak van kosteloze toewijzing beoordeeld. Wat benchmarks betreft, behelst de beleidsoptie “CL1” in die bijlage de volgende aanpak: de vaststelling van de benchmarks zal blijven plaatsvinden op basis van de gemiddelde prestatie van de 10 % best presterende installaties, rekening houdend met de minimale en maximale actualiseringspercentages en de regels voor de extrapolatie van de trend naar het midden van de desbetreffende vijfjarige toewijzingsperiode. Met het oog op de belangrijkste punten van zorg die belanghebbenden uit het bedrijfsleven en de lidstaten tijdens de verschillende fasen van de raadpleging over de onlangs vastgestelde benchmarkverordening aan de orde hebben gesteld, moeten de fallbackbenchmarks echter worden gedifferentieerd om rekening te houden met de specifieke kenmerken en het emissiereductiepotentieel van de verschillende sectoren.

Wat de fallbackbenchmarks betreft, wijkt het voorstel af van de in de effectbeoordeling opgenomen beleidsoptie. De in de effectbeoordeling opgenomen sectorspecifieke aanpak zou de kosteloze toewijzing slechts voor een beperkt aantal sectoren verhogen, aangezien hetzelfde maximale actualiseringspercentage nog steeds van toepassing zou zijn. Uit besprekingen met de lidstaten en belanghebbenden in de deskundigengroep klimaatverandering (CCEG) over kwesties in verband met kosteloze toewijzing op 3 juni 2026 is gebleken dat de overeenkomstige algemene verhoging van de kosteloze toewijzingen tot 2030 ontoereikend was om de grotere kwetsbaarheid voor koolstoflekage aan te pakken van bepaalde sectoren waarop de fallbackbenchmarks van toepassing zijn en waar beperkte reductietechnieken en -maatregelen beschikbaar zijn. In plaats daarvan zorgt dit voorstel voor de hoogst mogelijke verhoging van de kosteloze toewijzingen zoals vastgesteld op basis van fallbackbenchmarks voor de periode 2026-2030, zonder dat dat aanleiding geeft tot de

toepassing van de transsectorale correctiefactor overeenkomstig artikel 10 bis, lid 5, van de ETS-richtlijn.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit voorstel zal beperkte administratieve lasten met zich meebrengen. Het voorstel gaat uitsluitend uit van bestaande processen, waarbij zowel de nationale bevoegde autoriteiten als de Commissie betrokken zijn, voor de vaststelling van de hoogte van de kosteloze toewijzing die elk jaar aan installaties in het EU-ETS moet worden toegewezen overeenkomstig artikel 11 van de ETS-richtlijn. Dit houdt een follow-upherziening in van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018⁶. De wijzigingen hoeven niet in nationale wetgeving te worden omgezet. Tot slot zal er geen aanvullende gegevensverzameling nodig zijn, aangezien de desbetreffende gegevensreeks reeds beschikbaar is. Overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, derde alinea, punt c), van de ETS-richtlijn moet de door de lidstaten ingediende informatie voor 2021 en 2022 in de in artikel 11 van de ETS-richtlijn bedoelde lijst namelijk worden gebruikt als referentie voor de actualisering van de benchmarkwaarden voor de periode 2026-2030.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel bouwt voort op bestaande processen, waarbij zowel de nationale bevoegde autoriteiten als de Commissie betrokken zijn, voor de vaststelling van de hoogte van de kosteloze toewijzing die elk jaar aan installaties in het EU-ETS moet worden toegewezen overeenkomstig artikel 11 van de ETS-richtlijn. Voor de uitvoering van het voorstel worden geen aanvullende gegevens verzameld en zijn geen extra personele en administratieve middelen nodig. De extra kosteloze toewijzing die in het kader van dit voorstel wordt toegekend, heeft geen gevolgen voor de begroting, aangezien de financiële waarde van de te gebruiken emissierechten niet aan de begroting van de Europese Commissie wordt toegewezen. Daarom heeft dit voorstel geen verdere gevolgen voor de begroting.

Het voorstel voldoet niet aan de criteria voor digitale relevantie. Het legt geen bindende eisen op met betrekking tot een digitale overheidsdienst met gevolgen voor de grensoverschrijdende interoperabiliteit en heeft geen gevolgen voor het ontwerp, de ontwikkeling of de uitvoering van digitale overheidsdiensten of de netwerken en informatiesystemen die deze ondersteunen. Het vereist evenmin dat IT-systemen of digitale infrastructuur worden opgezet die gezamenlijke eigendom zijn van de Europese Commissie en de lidstaten. Bovendien worden in het voorstel geen monitoring-, rapportage- of andere bedrijfsafhankelijke processen ingevoerd die waarschijnlijk zullen worden geautomatiseerd of digitaal zullen worden uitgevoerd.

Aangezien er geen sprake is van financiële gevolgen en evenmin van digitale relevantie, is voor dit voorstel geen begeleidend financieel en digitaal memorandum nodig.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en monitoring, evaluatie en rapportage**

⁶ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 59 van 27.2.2019, blz. 8).

De Commissie zal de werking van het ETS blijven monitoren en evalueren in haar jaarlijkse koolstofmarktverslag, zoals bepaald in artikel 10, lid 5, van de ETS-richtlijn. Daarin komen ook de effecten van de huidige herziening van het ETS aan bod. Het koolstofmarktverslag is gebaseerd op de analyse van de evaluatie van de vooruitgang bij de toepassing van de ETS-richtlijn, die is geregeld bij artikel 21 van de ETS-richtlijn, op grond waarvan de lidstaten aan de Commissie verslag moeten uitbrengen over kwesties zoals de toewijzing van emissierechten, het functioneren van het register, de toepassing van de uitvoeringsmaatregelen inzake monitoring en rapportage, verificatie en accreditatie en aangelegenheden die verband houden met de naleving. Het jaarlijkse koolstofmarktverslag en de rapportage door de lidstaten zijn ook van toepassing op de sectoren waartoe de handel in emissierechten is uitgebreid. De MRV-gegevens die via de regulering van de nieuwe sectoren worden verkregen, zullen voor de Commissie een belangrijke bron van informatie zijn voor de beoordeling van de vooruitgang in de betrokken sectoren.

Het geïntegreerde governance- en monitoringproces in het kader van de verordening inzake de governance van de energie-unie en van de klimaatactie zal er naar verwachting ook voor zorgen dat klimaat- en energiegerelateerde acties op Europees, regionaal, nationaal en lokaal niveau, met inbegrip van het ETS, bijdragen tot de doelstellingen van de EU inzake klimaatneutraliteit en de energie-unie. Verschillende marktanalisten volgen de verschillende aspecten van de koolstofmarkt en de werking ervan op de voet, en de Commissie zal die werkzaamheden blijven volgen.

Via regelmatige contacten met belanghebbenden blijft de Commissie op de hoogte van hun standpunten en zorgen over de werking van het ETS. ETS-gerelateerde kwesties worden besproken in een speciaal forum, de deskundigengroep klimaatverandering (CCEG), waarin de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, belanghebbenden (brancheorganisaties en ngo's) en de Commissie samenkomen. In haar verschillende samenstellingen bespreekt de CCEG onder meer de uitvoering van de kosteloze toewijzing, veilingen en vraagstukken met betrekking tot de werking van het Unieregister. Actualisering van de benchmarkregels zijn en zullen worden gepresenteerd en besproken in de CCEG-samenstelling die zich buigt over de kosteloze toewijzing. Daarnaast biedt het ETS-nalevingsforum de bevoegde autoriteiten van alle ETS-landen (de 27 lidstaten, Noorwegen, IJsland en Liechtenstein) een platform om informatie, lessen en ervaringen te delen met het oog op een doeltreffende uitvoering van het ETS. Het forum organiseert specifieke evenementen, zoals de jaarlijkse conferentie van het nalevingsforum, die bedoeld is om ervaringen te delen en de dialoog tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te faciliteren, alsook taakgroepen die zich bezighouden met specifieke onderwerpen en opleidingsevenementen. Nationale accreditatie-instanties en verificateurs worden in voorkomend geval soms uitgenodigd om deel te nemen aan de activiteiten van het ETS-nalevingsforum.

- **Artikelsgewijze toelichting**

Dit voorstel wijzigd artikel 10 bis wat betreft de vaststelling van de herziene waarden voor de warmte- en brandstofbenchmarks tot 2030. De belangrijkste wijzigingen zijn als volgt:

Het voorstel voorziet in de aanpassing van het maximale jaarlijkse actualiseringspercentage dat op de warmte- en brandstofbenchmarks moet worden toegepast in het kader van de actualisering van die benchmarkwaarden tot 2030 door de Commissie. Daarbij zal de toe te passen aangepaste procentuele waarde de hoogst mogelijke opwaartse aanpassing van de aan de hand van de warmte- en brandstofbenchmarks bepaalde kosteloze toewijzing weerspiegelen door volledig gebruik te maken van de beschikbare emissierechten die voor de periode 2026-2030 kosteloos kunnen worden toegewezen, ten belope van ongeveer 80 miljoen emissierechten, zonder tegelijkertijd de toepassing van de transsectorale

correctiefactor in gang te zetten. Het minimale actualiseringspercentage blijft ongewijzigd. De referentieperioden, gegevensreeksen en algemene methodologie voor de actualisering van de benchmarkwaarden, blijven ongewijzigd. De benchmarkwaarden worden aangepast voor de periode van 2027 tot en met 2030. De hoogte van de kosteloze toewijzing voor 2026 zal worden aangepast door middel van een actualisering van de benchmarkwaarden voor 2027, waarbij een maximaal actualiseringspercentage wordt toegepast waarbij 40 % van de in artikel 10 bis, lid 5 bis, bedoelde extra toewijzing wordt benut en ervoor wordt gezorgd dat er geen vermindering overeenkomstig artikel 10 bis, lid 5, wordt toegepast.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG wat betreft herziene benchmarkwaarden voor de warmte- en brandstofbenchmarks voor de periode van 2026 tot en met 2030

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De kosteloze toewijzing aan installaties binnen het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie (EU-ETS) wordt bepaald op basis van geharmoniseerde Uniebrede benchmarks die de prestaties van de efficiëntste installaties weerspiegelen. De voorafgaande Uniebrede benchmarks zijn vastgesteld in bijlage I bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie³. De Commissie actualiseert de benchmarkwaarden voor elke periode van vijf jaar van kosteloze toewijzing zoals bedoeld in artikel 11 van Richtlijn 2003/87/EG overeenkomstig de regels van artikel 10 bis van die richtlijn.
- (2) Om tegemoet te komen aan de bezorgdheid die bepaalde industriële sectoren hebben geuit in het kader van de actualisering van de benchmarkwaarden tot 2030 en om aanvullende bescherming te bieden tegen het risico van koolstoflekage, moet de hoeveelheid kosteloos toe te wijzen emissierechten voor de periode van 2026 tot en met 2030, bepaald door de warmte- en brandstofbenchmarks ("fallbackbenchmarks"), worden verhoogd. Daartoe moet het maximale jaarlijkse actualiseringspercentage voor de fallbackbenchmarks worden aangepast op basis van de totale hoeveelheid emissierechten die beschikbaar zijn voor kosteloze toewijzing in de periode 2026-2030, zoals vastgesteld in Besluit XXX [CSCF-besluit] van de Commissie⁴, ten belope

¹ PB C , , blz. . .

² PB C , , blz. . .

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 59 van 27.2.2019, blz. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

⁴ [please insert the full reference once available – CSCF Decision]

van ongeveer 80 miljoen emissierechten. In overeenstemming met het gerichte karakter van deze aanpassing en de regels van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie tot vaststelling van de jaarlijkse kosteloos aan installaties te wijzen emissierechten, mag de extra kosteloze toewijzing als gevolg van de aanpassing alleen betrekking hebben op de aan de hand van de fallbackbenchmarks bepaalde hoeveelheden.

- (3) Om onnodige administratieve lasten voor exploitanten en overheidsinstanties in verband met de aanpassingen van besluiten tot kosteloze toewijzing en de overdracht van emissierechten naar de rekeningen van exploitanten te voorkomen, moeten de benchmarkwaarden voor de periode van 2027 tot en met 2030 worden aangepast en moet de extra kosteloze toewijzing voor 2026 samen met de kosteloze toewijzing voor 2027 beschikbaar worden gesteld. Om ervoor te zorgen dat er voldoende tijd is om deze aanpassing in het kader van Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad⁵ door te voeren, moet de daaruit voortvloeiende aanpassing van de hoogte van de kosteloze toewijzingen voor 2026 worden uitgevoerd door de overeenkomstige actualisering van de benchmarkwaarden voor 2027.
- (4) Om het gelijke speelveld te behouden en negatieve gevolgen voor de op basis van de productbenchmarks bepaalde kosteloze toewijzing te voorkomen, moet ervoor worden gezorgd dat de aangepaste procentuele waarde voor het maximale jaarlijkse actualiseringspercentage dat wordt gebruikt om de fallbackbenchmarks tot en met 2030 te bepalen, niet leidt tot de toepassing van de transsectorale correctiefactor overeenkomstig artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG.
- (5) Om de decarbonisatie verder te stimuleren, moet het bestaande maximale actualiseringspercentage voor fallbackbenchmarks dat is vastgesteld op grond van artikel 10 bis, lid 2, derde alinea, punt d), van Richtlijn 2003/87/EG voor de periode van 2026 tot en met 2030 van toepassing blijven op installaties die olie- en gasactiviteiten verrichten, ook wat betreft de kosteloze toewijzingen die worden vastgesteld op basis van de fallbackbenchmarks. Om verder uitvoering te geven aan de gedifferentieerde behandeling tussen de olie- en gasactiviteiten en de andere activiteiten waarop de fallbackbenchmarks worden toegepast, moet de Commissie de overeenkomstige sectorspecifieke subbenchmarks onder de voorafgaande warmte- en brandstofbenchmarks vaststellen voor activiteiten die vallen onder de NACE-codes 0610, 0620, 1920 en 4950 zoals uiteengezet in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad⁶.
- (6) Richtlijn 2003/87/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (7) Om de vlotte verhoging van de kosteloze toewijzingen die worden vastgesteld op basis van de fallbackbenchmarks die de herziene maximale jaarlijkse actualiseringspercentage weerspiegelen, te waarborgen en ervoor te zorgen dat die extra hoeveelheden beschikbaar worden gesteld vanaf de vaststelling van de kosteloze toewijzing voor 2027, moet deze verordening alleen betrekking hebben op toewijzingen in het kader van die benchmarks binnen de hoeveelheid beschikbare

⁵ Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 52).

⁶ Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten NACE Rev. 2 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3037/90 en enkele EG-verordeningen op specifieke statistische gebieden (PB L 393 van 30.12.2006, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1893/oj>).

emissierechten en in werking treden op de derde dag na die van de bekendmaking ervan,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2003/87/EG

Richtlijn 2003/87/EG wordt als volgt gewijzigd:

- (1) in artikel 10 bis worden na lid 2 de volgende leden 2 bis en 2 ter ingevoegd:

“2 bis. In afwijking van lid 2, derde alinea, punt d), van dit artikel wordt het maximale jaarlijkse verminderingspercentage dat moet worden toegepast op de actualisering van warmte- en brandstofbenchmarks voor de periode van 2027 tot en met 2030 verlaagd tot een waarde die waarborgt dat de in artikel 10 bis, lid 5 bis, bedoelde extra hoeveelheid volledig wordt gebruikt en dat geen vermindering overeenkomstig artikel 10 bis, lid 5, van toepassing is.

Wat de actualisering van de warmte- en brandstofbenchmarks voor het jaar 2027 betreft, wordt het toe te passen maximale jaarlijkse verminderingspercentage verlaagd tot een waarde die waarborgt dat 40 % van de aanpassing op grond van de eerste alinea wordt benut en dat geen vermindering overeenkomstig artikel 10 bis, lid 5, van toepassing is.

2 ter. Lid 2 bis is niet van toepassing op kosteloze toewijzingen voor installaties die economische activiteiten verrichten die vallen onder de NACE-codes 0610, 0620, 1920 en 4950 zoals opgenomen in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad*.

* Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten NACE Rev. 2 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3037/90 en enkele EG-verordeningen op specifieke statistische gebieden (PB L 393 van 30.12.2006, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1893/oj>).”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter